„Stjernen"
Udiver: Peter Ebbeson.

Taksigelses-Dagen.

Præsident Cleveland udstedte den 1ste ds. følgende Proklamation angaaende den aarlige Taksigelsesdag:

„Det amerikanske Folk er den almægtige Gud skyldig vedholdende Taksigelse og Taknemlighed for hans store Godhed og Naade, som han har skjænket det lige siden den Dag han gjorde det til en Nation og lod det vederfares Frihedens Sejer. Med kjærlig Godhed har han stedse ledet os paa Storhedens og Fremskridtets Vej. Han har ikke straffet vore Skrøbeligheder med en hurtig Straf, men har i sin faderlige og naadige Omhu advaret os mod den dorske Tillid til hans Eftergivenhed og lært os, at Lydighed mod hans hellige Lov er Prisen paa Fortsættelsen af hans dyrebare Gaver. Idet vi anerkjende alt, hvad Gud har gjort for os som et Folk, og i den Hensigt, at en taknemlig Nations forenede Bønner og Pris maa stige op til Naadens Throne, vil jeg, Grover Cleveland, Præsident af de Forenede Stater, herved bestemme og fastsætte Torsdag, den 29de November, som en Takke- og Bededag at holdes og iagttages over det hele Land. Lad alle Folk den Dag standse deres Hverdagsarbejde og daglige Beskjæftigelse, og i deres Gudshuse, med Bøn og Lovsang, yde Herren Tak for hans Naade og mange Velsignelser, for den rige Høst, der iaar har lønnet Landmandens Slid, og for de rige Belønninger, som har fulgt vort Folks Arbejder i deres Værksteder, samt Handels- og Trafikverdenen. Lad os yde Tak for den Fred, Samfundsorden og almene Tilfredshed, som raader indenfor vore Grændser, og for vort Fremskridt i alt, hvad der bidrager til en Nations Storhed. Og idet vi er bevidst om det Plagens Kors, som hviler tungt over en Part af vort Land, lad os ydmyge os for Herren og erkjende hans Barmhjertighed i at sætte Grændsen for Pestilencens dødbringende Fremrykning, og lad vore Hjerter gjøres renere ved den Deltagelse, vi føler for vore Landsmænd, som har lidt og som sørge. Og medens vi lader vor Tak stige mod Himlen for alle de Velsignelser, vor himmelske Fader har ladet os vederfares, bør vi ikke glemme at han maner os til Godgjørenhed, og lad os derfor paa denne Takkedag gavmildt mindes de fattige og trængende, saa at vort Offer af Pris og Tak maa blive velbehageligt i Herrens Øjne.

Til Bekræftelse herpaa har jeg undertegnet mit Navn og ladet Statens store Segl paasætte idag, den 1ste November, i det Herrens Aar atten Hundrede og otte og firs.

Grover Cleveland,
Præsident.

T. F. Bayard,

Over Niagara-Vandfaldet.

Den 9de September 1828 blev den gamle usødygtige Skonnert „Michigan" slæbt ned til det store Niagara-Vandfald. Fartøjet havde man bemandet med 2 Bøfler, 2 Bjørne, 2 Ræve, 2 Vadskebjørne, 1 Hund, 1 Kat og 4 Gjæs. Af et Øjenvidne til dette grusomme Skuespil efterladt Brev fremgaar følgende:

Skonnertens Ejer vilde gjøre den ud i saa mange Penge som muligt, og derfor fandt han paa, at den skulde gaa dens Tilintetgjørelse ved at kaste over Vandfaldet.

En stor Menneskemasse, hvoraf Størsteparten betalte Adgangsgebyr, strømmede til for at overvære det fælsomme Skuespil, alle de baade ovenfor og nedenfor Faldet værende Baade samt alle Vinduer i Nærheden vare udlejede til høje Priser. Kl. 3 lettede „Michigans" Anker. Det farlige Hverv at bugsere Skonnerten hen til Strømhvirvlerne var overtaget af Kapt. Rough, den ældste Skibskaptejn paa Erie-Søen. I en med fem stærke behjertede Norkarle bemandet Slup udførte han Bovestykket. De førte Skibet indtil de kom den første Hvirvel paa en Fjerdedels Mil nær, hvilket er en halv Mil fra selve Faldet. Roerne, som begyndte at blive bange, overskar nemlig Linen, uden at vente paa Kaptejnens Befaling, og det gjorde de ogsaa Ret i, thi blot med den yderste Anstrængelse lykkedes det dem at overvinde Strømmen og naa tilbage til Strandbredden.

Stolt drev det overgivne Fartøj ligehen mod Faldet; fra Bougsprydet vajede det amerikanske Flag, fra Agter det engelske. Den første Hvirvel passeredes uden nogen Ulykkeshændelse, i den anden gik Masterne overbord; i den tredje snurrede Fart øjet flere Gange omkring og fik et stort Hul i den ene Side, men kom lykkeligt igjennem til det store Vandfald, over hvilket det styrtede med Agterenden først og knustes derved i tusinde Stykker. Hvad de medførte Dyr angaar, som man, inden Skonnerten tiltraadte deres sidste Rejse slap ud af deres Bur, med undtagelse af Bøflerne, kunde man se hvorledes Bjørnene styrtede sig i Vandet i den første Strøm'hvirvel og svømmede mod den kanadiske Side, som de, trods den stærke Strøm, lykkelig naaede. Vadskebjørnene klatrede ængsteligt op og ned af Masterne, og Ræven løb urolige omkring. Endogsaa Bøflerne saas i deres Bure inden Skonnerten gik over Faldet, men efter det kunde intet Spor opdages af familige Dyrene; kun Gjæssene svømmede i Land. En Major Trazer fik den ene Gaas, den anden kjøbte en Engelskmand for $2.

„Great Eastern"s sidste Reise.

(Efter „Norden".)

Bygningen af denne Dampskibskolos, der var konstrueret af den berømte Ingeniør Brunel, begyndte den 1. Maj 1854 ved Scott, Russel & Co.'s Værft ved Themsen. Efter umaadelige Vanskeligheder lykkedes det den 31te Januar 1858 at bringe Fartøjet, der var bygget med Langsiden til Vandet, af Stabelen. Det er det største Skrog, som endnu har været bygget, 691 Fod langt, 83 Fod bredt, 60 Fod dybt og lastende 22,500 Tons. Det havde baade Propel og Hjul med Maskiner resp. af 1600 og 1200 Hestes Kraft, hvilket efter Datidens Maalestok er forholdsvis ubetydeligt, og som var altfor ringe efter Skrogets Masse. Desuden havde det dog et stort Sejlareal paa sine 5 Master. Det kostede færdigt den umaadelige Sum af 640,000 Pd. Sterling, eller over 3¼ Mill. Doll., men det oprindelige Kompani maatte allerede Aaret efter at det var kommet paa Vandet, sælge det for 160,000 Pund. En uheldig Skjæbne har fra først af hvilet over det; det viste sig at lide af Konstruktionsfejl. dets umaadelige Størrelse var desuden i sig selv ivejen for dets praktiske Anvendelse, og det har efterhaanden passeret gjennem mange Hænder, idet Salgsprisen stadig gik lavere og lavere ned. Den eneste Nytte, det har gjort, var ved Udlæggelsen af en atlantisk Kabel i 1866 og Opfiskning af en lignende det følgende Aar, hvorhos det som Forevisningsgjenstand har indbragt Adskilligt. Nu er det mægtige Skib bleven bugseret til Liverpool, hvor et Firma har kjøbt det som — gammelt Jern! Sic transit gloria! Men saa vældigt er dette Skib, at det paa denne sin sidste, ikke saa særdeles lange Bugsertur, havde ombord en Besætning paa ikke mindre end 110 Mand.

Paul & Templin,
Sagførere.
St. Paul. . . . Nebr.

De kan ikke tag fortalt saameget i Deres Breve til de Kjære i Fædrelandet som De gjerne vilde? Nuvel, der kan raades Bod paa Manglen; mange har fundet „Stjernen" en udmærket Hjælper i denne Henseende. Prøv det, $2.00.

DR. CLARKE
Intet Talar | Etableret 1851. | 186 Syd forend Døren! | CHICAGO, ILL. | Clark St.

Den gamle, paalidelige
Læge og Chirurg,
behandler fremdeles med største Dygtighed og Held
ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND
samt alle Personer, som ved deres egen Uhrebødighed og Svaghed — hvis hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv — have pasket sig selv et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, kunde true vanhørige den berømte Dr. Clarke. Grimdrer! Nervøse Sygdomme med eller uden Trommel eller Svækkelse og Tab af Nervekraft behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held.
Gamle Mænd, som lide af Svaghed, ville finde en hurtig Hjælp og Lindring samt i mange Tilfælder en fuldstændig Helbredelse. Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.
De inveterede Gifter af Syfilis tilligemed alt utuvdi Blod og Hudsygdomme helbredes fuldstændig uden kvikkelv. Husk dog, at en farlig Sygdom bliver forkrøblet eller uriktig behandlet, forværrer de nuværende og kommende Slægter.
Alle unaturlige Udtømmelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Eksperimenter. Enge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Aftor og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En ikreven Garanti for Helbredelse gives ved cihvert Tilfælde, som behandles.
Syge, der lide af kroniske Sygdomme, bør uforbeholdent skrive og fortælle Symptomerne af deres Tilstand. Sygdomstilfælder helbredes, som kunde ville have kostet Kurere.
Send 4 Cts. i Frimærker for et berømt Værk over chroniske, nervøse og delikate Sygdomme. De faar i det norsk-danske Sprog en udtømmende Symptomologi (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved De selv kan komme efter Deres Sygdomstilfælde, konsultationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevne helbredede. Private Kontorer v. Modtagelsesværelser. Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, bør skrive efter Dr. Clarkes berømte Veileder for Damer og Herrer. Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Adresser Dem med Dr. Clarke, for end De henvender Dem til nogen Anden. Et venligt Brev eller Besøg kan bevise Dem for fremtidige Lidelser og Sorg, samt forny Deres hele gyldne Aar. Mediciner sendes hvorhelsthelst og med betryggende Emballage. Kontortid fra 9 til 8: Søndag fra 9 til 12. Skandinavisk tales. Breve adresseres
F. D. CLARKE, M. D.,
183 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Udfrielsen af Babel
og
Varslerne derom.
Et Blik paa
Profetiens Ord og Kirkens Historie.
Af
P. C. Trandberg.
Pris: 15 Cents (45 Sider) Faaes i „Skandinavens" Boghandel, 183 — 187 N. Peoria Str. Chicago, Ill.

Petersen & Schlytern,
Assurance-Agenter i Dannebrog.
Repræsenterer Continental i New York og Phœnix i Hartford. Besørger den sikreste og billigste Forsikring mod
Brand, Lynild og Orkaner.

Aflæg et Besøg hos
E. W. Robbins,
Hans Udvalg i
Dry Goods,
hvide Varer,
Kjoletøjer,
Sommerhatte,
Modepynt,
Støvler og Sko
er komplet og af de mest moderne Mønstre.
Ingen Trouble
for os at fremvise Varerne.
Værs'god! Træd ind! Velkommen!
ST. PAUL, NEBR.

Carl Schiødte,
Dansk Dyrlæge
Office: West 3die Str.
HOSPITAL: SYCAMORE ST.,
Grand Island, Nebraska.

Dr. A. J. Sanders,
Grand Island, Nebraska.
Kontor i Fonner's Block, 3. Gade.
Behandler kroniske og indviklede Sygdomme. Specialist i Strube- og Lungesygdomme samt i Katarrh.
15 Aars Erfaring.

Norge, Sverige, Danmark, Finland og Amerika.
Dampskibene, som sejle ugentlig, er udtrykkelig af Første Klasses, og er af de største, hurtigste og bedst udstyrede i Verden. Bekvemmeligheden for Passagerer er uovertræffelig. Læge, Opvartere og Tolk er altid til Tjeneste uden Betaling. Ethvert Hensyn til Passagerernes Bekvemmelighed bliver grundigt prøvet og virkeliggjort. Alle, som har til Hensigt at gaa til "Gamle Landet" eller som ønsker at sende Bud efter Venner, kan kjøbe gjennemgaaende Billetter til og fra enhver Jernbanestation i Amerika, og sikre sig den mest behagelige Reise med Anchor Linien, som er den billigste af nogensomhelst anden Første Klasses Linie. Ingen Forsinkelse eller Udgift af nogensomhelst Slags med Hensyn til Reise eller Bagage ved at anløbe England og Skotland. For videre Underretning henvende man sig til Anchor-Liniens Lokalagent eller til
HENDERSON BROTHERS,
Gen.-Agenter,
12 La Salle St. . . . Chicago.

WIEBE'S.
Hovedkvarteret
— for —
Manufaktur- og hvide Varer,
færdigsyede Klæder,
Fodtøj, Kaaber, Tæpper, Sengetøj, Gulvtæpper m. m.
er i Wiebes Butik.
Enhver søger at komme først, naar Wiebe i
GRAND ISLAND
begynder at uddele sine Godtkjøb. Der er en
Jagen, Hastværk og Trængsel
uden Sammenligning efter at komme i Besiddelse af første Plads ved vore af Menneskemassen belejrede Diske. Vi ønske ikke at nogen skal omkomme i Stimlen, derfor kundgjør vi
Godtkjøb for Alle!
Mit Etablisement er propfuldt af Varer, og enhver Artikel er billig og kommer fra Byen „Godtkjøbing".
Wiebe har iaar
undertraadt Vare- og Prislisten.
Det koster intet at besøge ham. Kom!
Dansk Salgsmand: T. Nielson.
GRAND ISLAND — — — — NEBR.

North Platte Lumber Co.
Howard City, Nebr.
— handler med —
alle Slags Tømmer og Byggematerialer.
God Kvalitet og lave Priser.
Vi sælger til St. Paul Priser
J. M. Cutler,
Manager.

de derimod gaa ind til Gjæsterne, thi det skikkede sig ikke, at Vært og Værinde vare borte paa en Gang.

Jeg gik atter ind og vel var det, thi Samtalen var ifærd med at gaa istaa. Den Eneste, som endnu talte, var Corpus Juris der ligesom Kaptejnen paa det synkende Skib ansaa det for sin Pligt at fyre, saalænge han endnu var over Vande.

„Der er da ikke sket noget Uheld?" spurgte Svigerfader mig over Bordet.

„Alt er i Orden," svarede jeg frejdigt. „Er der Ingen, der skal have mere? — Aa Hvidbjørn, vær saa god at sende den Sildesalat videre, som er landet nede hos dig."

Snart efter indfandt Estrid og Andrea Margrethe sig, og tilsidst til min store Glæde Æbleka gen. Den straalede saa rent i sit hvide Sukkerlag, at intet Menneske skulde ane, hvilken Overlast den havde lidt. Brød og Smør og Sildesalat og øvrigt Tilbehør blev taget bort, Dugen straalede hvid og ren og jeg satte „Kardinalen" i Bevægelse.

En munter og festlig Stemning besjælede os Alle, Samtalen gik munter og let, Vittigheder faldt ved den ene Ende af Bordet og bleve besvarede fra den modsatte — da blev det gode Samlag paa en ublid Maade afbrudt ved en Disput mellem Corpus Juris og mig. Hvorledes denne opkom, ved jeg ikke — jeg tror næsten, at Hvidbjørn gav den uskyldige Anledning dertil ved at fortælle om et Portræt, som han havde set i Amsterdam, og hvilket han troede forestillede Cort Adeler. Nu maa man vide, at Corpus Juris bærer gammelt Nag til denne Sjæl, uden at det er mig bekjendt, at Cort Adeler i mindste Maade har givet ham Anledning dertil. Allerede tidligere havde vi fægtet en Dyst om dette Æmne, men vare blot begge blevne saa meget mere haardnakkede ved vor Mening. Neppe hørte Corpus Juris Navnet udtale, før han sagde saa højt, at det kunde høres over hele Bordet: „Aa det Portræt har naturligvis været bare Humbug og Bindemageri som Alt, hvad der kommer fra den Kant."

„Hvad beyder?" spurgte Hvidbjørn studsende, idet han opfattede Ordene saaledes, som om der ved „den Kant" blev sigtet til ham.

Jeg gav imidlertid ikke Corpus Juris Tid til at opklare denne Misforstaaelse, thi jeg betragtede den saldne Ytring som en Handske, kastet til mig. Jeg tog den øjeblikkelig op og sagde saa tydeligt, at det kunde høres af Alle: „Ilde staar det til i Danmark, naar vore berømmelige Helte omtales paa den Maade og det af Folk, som neppe har set stort Andet af Verden end deres egen lille Tue og derfor mene at kunne maale Alt efter den."

Heldigvis snart kom til sig selv igjen, saa blev Morbro'er undersøgt, han havde faaet en Skramme over det højre Øje, men var forøvrigt udskat.

Endelig blev Brandskaden besigtiget, Gardinerne vare rigtignok gaaede Løbet, og af Ballonen var kun en søndertraadt Blikskaal tilbage, Værelset var fuldt af en sveden Branlugt, men vi vare dog glade over at være slupne saa godt derfra, og Forskrækkelsen veg snart for en stigende Munterhed. Den Eneste, som ikke ret vilde komme i Humør igjen, var Morbro'er, han var betydelig flau over den uheldige Udgang, som var fulgt efter den glimrende Begyndelse; han søgte at redde sig ud af Forlegenheden ved at skyde Skylden paa Ballonen og udbrød flere Gange: „hvem kunde nu have troet det om det Asen til Ballon?"

Tiden var imidlertid skreden frem, og Selskabet begyndte at tage Afsked.

„Vil De allerede gaa?" spurgte jeg. „Det er snart Midnat!" lød Svaret — hvad, er Klokken saamange? farvel da og kom snart igjen." „Farvel farvel og Tak for denne morsomme Aften!" — saaledes lød det fra den Ene efter den Anden, tilsidst var hele Selskabet forsvundet, Estrid og jeg bleve alene tilbage i Stuen. Jeg gik hen og lukkede et Vindue op; vi stode begge i Taushed og saa op mod de funklende Stjerner. Den dybe Stilhed og den friske Luft dannede en velgjørende Modsætning til den Støj og Uro, hvori vi nys havde tumlet os. Estrid drog et dybt Suk.

„Hvad sukker du for?" spurgte jeg.

„Jeg ved ikke selv," svarede hun, men naar jeg ser op mod Stjernerne, saa kommer der mig altid en underlig Længsel."

„Vilde du da gjerne sidde oppe paa en af Stjernerne, medens jeg stod her det aabne Vindue og saa op til dig?"

„Jeg vil helst være hos dig. — Men hvor det var godt, at Hvidbjørn var saa flink til at rive de brændende Gardiner ned."

„Aa jeg ved ikke — det var ved at se paa Gardinstængerne her. Men ellers gik jo Alting godt, og Anretningen var god, ikke sandt? Moder hviskede til mig at Bordet var nydeligt dækket."

„Paa nær Uheldet med Æblekagen," sagde jeg. „Men ellers var Alt fortræffeligt — dog lad os nu komme til Ro, thi det har været en anstrengt Dag."

I den følgende Tid havde jeg meget travlt. Der var Bleven en Aftale